

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 8. szám. 2016. április 15.

Ára 0,80 lej

Szabadulás mindennapi börtönünkől

És miután sok ütést mértek rájuk, tömlőcbe veték őket... (ApCsel 16,19–24)

Isten szabadító munkáját nehezen viseli el, sőt egyéni sérelemként fogja fel az önmagára figyelő ember. Ez előbb közbotránnyá dagad, majd politikai ügyet kreálnak belőle. „Szegegy Pál!” – ébred bennünk a részvét. Miért nem ügyelt, hol és mit mondhat, meddig mehet el?

Megalkuvó jelenünkben sokan azért nem hallunk Krisztusról, mert sokszor elnémit a félelemből eredő elővigyázatosság. Mert ugyan ki kívánczik „Filippi börtönébe”?

Pál és Silás börtönszemlélete azonban egészen más. Isten vezetésébe ez is belefér. Hiszik: aki Istent szereti, annak minden javára van. Tudják: az Igének mindig van következménye. Van, aki szabadulni kíván általa, és van, aki érdekei sérelmeként éli meg. Pálék viszont új szolgálati helyszíneként élik meg a gondos őrzetet. Olyan hallgatóságot kapnak, amelynek egyetlen vágya a szabadulás.

Kálvin is különválasztja a keresztyén ember és a hitetlen terheit: „Ha egyforma bajok-

nak vannak is alávetve a kiválasztottak és a gonoszak, mégis igen nagy közöttük a különbség, mert amikor Isten a hívőket megpróbáltatásokkal neveli, az üdvösségükről gondoskodik.”

Isten Igéje megtalál élethelyzetem kínzó szorításában, melyekben utat kínál számomra a szabadító Krisztus.

Fábián Tibor

Menedékvárosokká vált nagyvárosi gyülekezetek

Egyházkerületünk vizitációs bizottsága nemrég Szászrégenben járt, ahol a helyi református gyülekezetet látogatta meg. Beszámolónk a 6. oldalon olvasható

Mikrofonnal és példaadó étellel szolgálni az Urat

Mező Misi, a Magna Cum Laude énekes nemrég Bogártelken járt a rákoscsabai baptista fiatalokkal. Az ismert zenészlől kevesen tudják, hogy pár évvel ezelőtt gyökeres változás állt be az életébe: megkeresztelkedett és beiratkozott a baptista teológiára. Az életében végbement változásokról beszélgettünk vele, és arról, hogy miként fogadta ezt a környezete.

– Van kedvenc bibliai igéd?

– Néhány évvel ezelőtt vettem egy mikrofont, amit egyedivé szerettem volna tenni. Megkértem valakit, hogy fesse rá nekem Krisztus képét. Egy bibliai idézetet is belevésztettem a mikrofonba. Amikor a Szentírásban keresgéltem, Jeremiás könyvéből bukkantam erre az igére: *Énekeljétek az Úrnak, dicsérjétek az Urat, mert a szegénynek lelkét megszabadítja a gonoszok*

Hover Zsolt

(Folytatása a 4. oldalon)

Tanulságos igék

A jövődőről (VII.)

Útban a jövő felé

„Mindazáltal, amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” (Lk 18,8)

Milyen legyen a mi magatartásunk annak a jövődőről a fényében, amiről a Biblia beszél? Erre különböző válaszokat lehet adni. Az ige éberségre int minket, sáfárkodnunk kell azokkal a talentumokkal, amiket Isten adott nekünk. Nem lehetünk sem lusták, sem tétlenek. De fontos, hogy imádkozzunk. A várakozó gyülekezet egyben imádkozó gyülekezet is: imádkozik Isten országának eljövételéért. Jézus sokat beszélt tanítványainak az Ember Fiának napjáról, ami hirtelenül és váratlanul fog eljönni. A várakozás nem könnyű, nagy a veszély, hogy ellakadunk. Jézus ezért sok példázatban biztat minket a kitartó imádkozásra.

Sok embernek baja van az imádkozással, ez is válságban van a mi időnkben, mint oly sok minden. Van-e Isten az égből, aki meghallgatja imádságunkat? Nem pusztába kiáltott szó az imádság? Sok ember elkezd imádkozni, de egy idő után abbahagyja. Ezt a veszélyt Jézus is ismeri. Elmond tanítványainak egy példázatot, amiben mi is felismerjük magunkat (Lk 18,1–8).

A példázat egy özvegyasszonyról szól, aki az egyházat jelképezi Jézus mennybemenetele után. Az özvegyasszony perbe keveredett. Ezért bíróhoz fordult, s azt mondta neki: szolgáltass nekem igazságot ellenfelemmel szemben! Az

imádság tehát elégtételért, igazságért való könyörgés. Ebben kell nekünk kitartani.

Az ígét az Ószövetség felől kell értelmeznünk. A zsoltárokból azt látjuk, hogy az emberek Istenhez kiáltanak igazságért az ellenségeikkel, elnyomóikkal szemben. Az Úr igazságszolgáltatásának két oldala van: az elnyomott, a szegény megszabadul, az elnyomó, az ellenség pedig büntetést kap. Világosan kell látni: nem emberi bosszúról vagy elégtételről van szó, hanem Isten igazságáról. Arról, amiről Jézus a Hegyi Beszédben szól: boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot, mert ők megelégtettek.

Krisztus visszajövetele azt jelenti: Isten mindenben igazságot szolgáltat. Kiszabadítja népet a gonosz erők és a halál hatalmából. Azon a napon az üldözött egyház imádsága végleg meghallgatásra talál, amiben igazságszolgáltatásért kiáltott. Mindez benne van az özvegy kérésében. Egy nagy holland teológus azt mondta: az embernek jobban kell az igazságosság, mint a kenyér. Az éhséget sokkal könnyebben elszenvedti az ember, mint a zsarnokságot. Amikor Isten országa eljövételéért könyörgünk, akkor ezekért mind könyörgünk.

Az özvegy kitartó imádságának nagy próbán kell átmennie. Az asszony a helység bírójához fordul, aki viszont korrump, nem törődik Isten törvényével. Az özvegy napokon át jár a bíró nyakára, és keresi az igazát. A bíró sokáig megtagadja a kérés teljesítését. De az asszony nem nyugszik bele, s végül a bíró megadja, amit kér. A példázat levonja a tanulságot: ha egy ilyen igazságtalan bíró igazságot szolgáltat, akkor Isten ne tenné ezt meg? Vigyázzunk, nehogy félreértsük a példázatot: nem arról van szó, hogy Isten olyan, mint ez a bíró. Ő épp az ellenkezőjét akarja mondani. Ha még egy korrump bíró is igazságot szolgáltat, Isten mennyivel inkább meg fogja ezt tenni.

Igaz, szerintünk néha Isten is hajthatatlan, kérlelhetetlen. Mert miért nem avatkozik közbe azonnal, ha gyermekei bajban vannak? Hol van az igazság Istene, amikor az övéi igazságtalanságot szenvednek el? Ám ő megvigasztal minket: Isten más, mint amilyenek gondoljuk, Krisztusban eljött, hogy a Gonosz hatalmát megtörje. Ő a választottainak egészen bizonyo-

Bibliaolvasó kalauz

Május

1.	V	5Móz 28,1–26	Jel 19,1–10
2.	H	5Móz 28,27–48	Jel 19,11–21
3.	K	5Móz 28,49–69	Jel 20,1–6
4.	Sze	5Móz 29	Jel 20,7–15
5.	Cs	5Móz 30	Jel 21,1–8
6.	P	5Móz 31,1–13	Jel 21,9–27
7.	Szo	5Móz 31,14–30	Jel 22,1–7
8.	V	5Móz 32,1–25	Jel 22,8–21
9.	H	5Móz 32,26–52	Júd 1–7
10.	K	5Móz 33	Júd 8–13
11.	Sze	5Móz 34	Júd 14–19
12.	Cs	Bír 1,1–15	Júd 20–25
13.	P	Bír 1,16–36	1Pt 1,1–9
14.	Szo	Bír 2	1Pt 1,10–12
15.	V	Bír 3	1Pt 1,13–21
16.	H	Bír 4,1–16	1Pt 1,22–25
17.	K	Bír 4,17–24	1Pt 2,1–12
18.	Sze	Bír 5	1Pt 2,13–17
19.	Cs	Bír 6,1–24	1Pt 2,18–25
20.	P	Bír 6,25–40	1Pt 3,1–7
21.	Szo	Bír 7	1Pt 3,8–17
22.	V	Bír 8,1–23	1Pt 3,18–22
23.	H	Bír 8,24–35	1Pt 4,1–11
24.	K	Bír 9,1–21	1Pt 4,12–19
25.	Sze	Bír 9,22–57	1Pt 5
26.	Cs	Bír 10	2Pt 1,1–11
27.	P	Bír 11,1–28	2Pt 1,12–21
28.	Szo	Bír 11,29–40	2Pt 2
29.	V	Bír 12	2Pt 3,1–7
30.	H	Bír 13	2Pt 3,8–13
31.	K	Bír 14	2Pt 3,14–18

san igazságot fog szolgáltatni. Egy biztos: mi bizonyosak lehetünk abban, hogy ő meghallgat minket, és nem fog becsapni. Mi ebben biztosak lehetünk. Nagy dolgokat várhatunk tőle, s az Isten országa eljövételéért való könyörgés nem hiábavaló.

Jézus példázata különös fordulatot vesz. Ő tekintetünket dicsőségben való eljövételére fordítja. El fog jönni ítélni élőket és holtakat, ahogy ezt az Apostoli Hitvallásban is valljuk. De ha eljön, vajon talál-e hitet a földön? Milyen megrázó kérdés. Mi mindig ilyeneket kérdezzünk: vajon igazságot fog Isten szolgáltatni? De Jézus itt azt kérde tőlem: hol vagy te, ember? Miért nem hiszel bennem, miért nem keresed az én országomat? Én jövök, de te hogyan várod az eljövetelemet? A visszatérő Úr hitet keres. Nem dogmatikai tételeket, hanem olyan hitet, amiben ott van a szívbéli bizodalom is a biztos ismeret mellett.

A hit nyilván nem a mi teljesítményünk. A hitet a Szentlélek munkálja az Ige hirdetése által. Ezért kell istentiszteletre járnunk, mert Isten áldott műhelye az. Ő pedig folyamatosan bátorítani akar minket, hogy tartsunk ki az imádságban, mert ennek meglesz az áldott gyümölcse. Ő jön, és magához vesz minket!

Lőrincz István

Kórházlelkészek Erdélyben

Kolozsvár

Buzogány Emese, Megyei Sürgősségi Klinika
Elérhetőség: e-mail: buzoganyemese@gmail.com,
tel.: 0740-368663

Balogh Gyöngyi, Onkológia
Elérhetőség: e-mail: gybalogh@gmail.com,
tel.: 0740-295770

Brassó

Magyari János, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: magyarioan@yahoo.com,
tel.: 0721-564553

Marosvásárhely

Lakatos Gabriella, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: lakatos.gabriella@gmail.com,
tel.: 0746-091941

Korodi Csaba, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: csabakorodi62@gmail.com,
tel.: 0723-331317

Szászrégen

Szép Ildikó, Városi Kórház
Elérhetőség: e-mail: szep.eduard@yahoo.com,
tel.: 0726-529977

Bánffyújváros

Lukács Margit, Városi Kórház
Elérhetőség: e-mail: lukacsmanyika@yahoo.com,
tel.: 0724-056691

Sepsiszentgyörgy

Orbán Edit, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: edit.orban@yahoo.ca,
tel.: 0729-807973

Kilencven éve született Nagy László, barátai s teológustársai számára „Kogitó” (1926–1998). A 20. századi erdélyi református egyházi élet nagyjainak és kicsinyeinek egy-egy vonását ihletett tollvonásokkal örökölte meg. Egyik epizód id. Gecse János (1884–1967) lelkipásztor személyéhez kötődik, aki Harangláb derekasan gazdálkodó szolgálattevője volt. Nagy László szászcsávási lelkipásztorkodása idejére esett ismeretségük. A 90 éve született tudós könyvtárosra, szisztematika teológia professzorra és lapszerkesztőre, Nagy Lászlóra emlékezünk saját írásával.

A belmisszió

Idős Gecse János igazi „ev. ref. papként” nem szerette a Makkai Sándor által bevezetett belmissziót. Úgy tartotta, hogy a magyar református lélek nem alkalmas ennek a német földről átültetett vérszegény pietista palántának a befogadására. Az egyházmegye többi „ev. ref. papjával” egyetemben úgy vélte, hogy az egyház legfontosabb élettevékenysége a vasárnapi istentisztelet, s emellett nincs szükség egyébre, mert minden belmissziói munkaág csökkenti az istentiszteletek látogatását, és a sok bibliaóra a különféle excentrikus vallási mozgalmak és elméletek befogadására előkészíti az utat.

Gecse János a Küküllői Református Egyházmegye jelesebb szónokai közé tartozott. Beszédeit az ékesszólástan szabályai szerint

építette fel. Nagy gondot fordított a halotti beszédek alapos és gondos kidolgozására. Az egész egyházvidék tudta, hogy a haranglábi pap verses búcsúztatókat mond. Így népszerűsége a gyülekezetben nőttön-nőtt, s még megrokkant, megroggyant öregkorában is tisztelettel és megértéssel vették körül. A vasárnap délelőtti istentisztelet után, az akkori gyakorlat szerint, okosan és türelmesen folytatta a konfirmált ifjak valláserkölcsei nevelését.

A belmissziói munka bevezetése után új pontokat illesztettek a lelkészi jelentésbe. Id. Gecse János sokat elmélkedett e pontok felett, és nemtetszésének kifejezésére kitöltése közben gyakorta csóválta a fejét.

Különösen az a kérdés bosszantotta, mely az iránt érdeklődött, hogy a lelkész milyen pásztori munkát végez a gyülekezet leányai körében. Napokon keresztül fontolgatta, latolgatta a megfelelő feleletet. Végül gyönyörű kézírásával ezt írta be a megfelelő rubrikába:

– Minden leánynak van drága édesanyja, vigyázzon az a kedves leányára!

Gecse János akkor rebellisnek ható feleletében sok igazság volt és van. Ezt ma, a teljes etikai zűrzavarok korában látjuk csak igazán. A lányok anyai nevelése semmivel sem pótolható.

(Nagy László ...és vidámitsd meg az én szívemet. Anekdoták – életképek. Kolozsvár, 1996)

Közli **Balogh Béla**

Erdélyi Református Kalendárium 2016

A 2016-os Református Kalendárium rejtvénypályázatára a következő személyek küldték be a helyes megfejtéseket:

Székely István (Marosludas),
Feier Ilona (Régen),
Barok Gyöngyvér (Balánbánya),
Nagy Renáta (Beszterce),
Szombati Attila (Marosvásárhely),
Kraftsik Katalin és Imre (Mócs),
Boros János (Székelyudvarhely),
Lovász Erzsébet (Szentkirály),
Nagy Júlia (Mezőpanit),
Szatmári Gizella, Szász Ilona és
Benedek Ilona (Csíkszereda),
Szilveszter Csilla Melinda
(Székelykeresztúr),
Bak A. Éva (Kolozsvár).

Gratulálunk a nyerteseknek (a nyerményt postán keresztül kapják meg), és külön köszönjük Feier Ilona kedves, méltató sorait, aki levelében a következőket írja: „köszönet mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy hozzájussunk a tartalmában, gondolataiban gazdag gyűjteményhez, ami valóban igazi lelki táplálék mindnyájunk számára”.

A szerkesztőség

Forradalmár a 21. században

Tiszteletadás a hősöknek
Alsóbölkényben – ifis szemmel

Az alsóbölkényi gyülekezet idén rendhagyó módon emlékezett az 1848–49-es forradalomra, ugyanis történelmünk e jeles eseményének emlékére kopjafát állított a templom kertjében. Ám nemcsak ez készített arra, hogy szavakba öntsem e vasárnap történéseit, inkább az, hogy egy pár órára én is gyülekezetünk ifjúsági csoportjának tagjaként forradalmárnak éreztem magam. Nem olyanak, mint amilyen Petőfi, Kossuth, Deák vagy Széchenyi volt. Én a 21. század forradalmárának éreztem magam. Miért? Mert belépve a templom ajtaján olyasmivel találtam szembe magam, amire senki sem számított: a templom padjai tele voltak. Gyülekezetünk nőszövetségének köszönhetően pedig mindenkinek a mellkasán ott díszelgett a kokárda, s mindenki türelmetlenül várta az ünneplés kezdetét. Ekkor arra gondoltam, hogy templomunkban egy kicsit az történt, ami bő másfél évszázaddal ezelőtt Pest-Budán: a magyarság összefogott és harcba

indult. Leírhatatlan érzés volt látni, hogy ennyi ember összegyűlt, s megmutatta: még vagyunk és leszünk, élünk, akarunk és lehet, igenis megtehetnek templomunk padjai.

Az istentisztelet, melyet id. Szász Attila esperes tartott, minden túlzás nélkül sokatmondónak nevezhető. Pontosan rávilágított azokra a dolgokra, amik nemzeti ünnepünk alkalmával kicsit még inkább előtérbe kerülnek: összefogás,

lelkesedés, lehetőségek megragadása. Vagyis olyanak képzelhetjük el a prédikációt, mint Petőfi beszédét annak idején a Nemzeti Színház lépcsőjén. Ezt követően az alsóbölkényi ifjak tettek tanúbizonyságot hazaszeretetükről. Rövid, ám tartalmas műsorunkkal megpróbál-

tuk mi is emelni az ünnepség színvonalát úgy, ahogy Dénes József történelemtanár is, aki előadásában felelevenítette az 1848. március 15-én történt eseményeket.

Mindezek után kivonultunk a templomkertbe, ahol Szász Attila lelkipásztorunk és Kovács Béla támogató leleplezték a kopjafát, ami ezzel már egyik nagy büszkesége a mi kis falucskánknak. Id. Szász Attila esperes megáldotta a kopjafát, majd leleplezés után a presbitérium, valamint a polgármesteri hivatal részéről koszorúzásra került sor. Az ünneplés ezt követően a falu kultúrotthonában folytatódott, ahol a gyermekek Simon Szabolcs néptáncoktató vezetésével táncos előadásukkal koronázták meg az ünnepséget.

Jó volt megtapasztalni, hogy „vannak még csodák”. S amikor az ember azt hinné, hogy a 21. században egy kiöregedő faluban már nem lehet közösségben lenni, multságokat szervezni, szépen ünnepelni, akkor íme történnek ilyen események, amikor ünnep van nemcsak külsőleg, hanem a szívekben is. Amikor érezzük közösségünk erejét, hitét, látjuk az összefogás fontosságát, és mindez boldoggá tesz minket, reményt fakaszt bennünk.

Szabó Eszter

Mikrofonnal és példaadó étellel szolgálni az Urat

Beszélgetés Mező Misivel

(Folytatás az 1. oldalról)

kezeiből (Jer 20,13). A mikrofon ma már nincs meg, mert amikor elromlott, odaadtam egy kedves barátomnak, aki a Magna Klubot szervezi. Szerintem minden bibliai vers egyformán fontos. Talán Jézus tanításai azok, amelyek egy kis elsőbbséget élveznek.

– *Most másodéves vagy a baptista teológián, hogyan boldogulsz a tanulmányokkal?*

– Nem azért végzem a főiskolát, mert lelkipásztor szeretnék lenni. Igazából a Bibliába és a baptista hitvallásba akarom mélyebb betekintést nyerni, de persze hiszem, hogy az Úr irányítja az életünket. Ha ő úgy akarja, akkor lehet, hogy teológus leszek, de egyelőre nem ez az indítatásom.

Nehéz a zenélés és a család mellett ezt végezni, de azért egészen jól boldogulok.

– *Mennyiben változott a megbocsátásra való hajlamed, amióta hívő ember lettél?*

– A megbocsátás az egyik legfontosabb dolog az életünkben. Nélküle nincs jövőnk. Aki állandóan csak a múlton rágódik, az nem halad előre. Egy alkalommal Szenczy Sándor, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke prédikált a megbocsátásról, amikor egy lány sírva fakadt, és azt mondta, ő képtelen megbocsátani. Elmesélte, hogy az édesanyja eladta őt háromévesen, és egy bordélyházban kötött ki. Később megpróbált megszökni onnan, de visszavitték, ágyhoz bilincseltek, és egy csomó férfi megerőszakolta. Hogyan tudna megbocsátani, amikor a saját

édesanyja ilyen tett vele? Azóta a lány megtért, és megbocsátott az édesanyjának. Most már előre tud tekinteni, le tudta tenni a terheket, amelyek majdnem megfojtották. Van jövője.

– *A zenekar mit szökölt ahhoz, hogy megtértél?*

– Azt gondolták, ez is csak egy újabb hóbort, amin majd túlélszem magam. Volt már ilyen a Misi életében, mondták, majd ezt is kinövi. Aztán amikor látták, hogy valóban megváltoztam, akkor tudták, hogy komolyan gondolom. Azóta a színpadon is megváltozott sok minden. Van egy dalunk, aminek az a címe, hogy *Gondatlanságból elkövetett emberölés*, ami a megcsalásról szól. Amikor bekövetkezett a változás az életemben, kértem a srácokat, ezt vegyük le a koncertek

repertoárjáról, mert az értékrendemmel már nem fér össze. Nem akartam arra bátorítani a fiatalokat, hogy megcsalják a kedvesüket. Zenésztársaim megértették, és azóta színpadon már nem énekeljük.

– *Hogyan változtatta meg a megtérésed a családdal való viszonyodat?*

– Félig viccesen szoktam mondani, hogy a megtérésem első haszonélvezője a feleségem volt. Teljesen másként viselkedem otthon is. Már nem jelentett terhet számomra, ha le kellett menni a játszótérre a gyerekekkel. Több türelmem van, odafigyelek rájuk. Természetesen követek el én is hibákat. A megtérés nem azt jelenti, hogy többet nem vétkezünk, de teljesen más jellegű bűnöket követünk el. Az emberek

Mező Misi a kalotaszegi Magyargyerőmonostor református templomának padjában istentisztelet közben

mind követnek el hibákat, csak az a kérdés, harcolnak-e a bűnök ellen. Próbálok példaértékű életet élni, hisz cselekedeteink által leszünk megítélve.

– *Szerepeltél egy népszerű tehetségkutató műsorban zsűritagként. Előfordult, hogy néha beléd fojtották a szót, amikor megpróbáltál bizonyosságot tenni?*

– Ezt nem úgy kell elképzelni, hogy én tudatosan elő akartam állni a bizonyosságtétellel. Megtapasztaltam valamit, és óhatatlanul irányít a Szentlélek, hogy elmondjam a véleményem, illetve azt, ami bennem van. Sokan kérdezik, hogy most már a Magna Cum Laude koncerteken is istentisztelet zajlik? Az, hogy megtértem, nem azt jelenti, hogy minden második szavam Jézus Krisztus, és térjetelek meg. Teszem a dolgom, és megpróbálok úgy élni, hogy a cselekedeteimből lássák az emberek a változást. Úgy veszem észre, Magyarországon, de talán az egész világon nagy igény van az ébredésre. Ennek oka lehet a mostani migránsválság is. Az emberek egyre jobban elgondolkodnak azon, mi is történik. Az iszlám terjedése azt is eredményezi, hogy egyre inkább háttérbe szorul a keresztyénség. Ma még nyíltan bizonyosságot lehet tenni Istenről, de félok, hogy eljön az idő, amikor korlátozzák majd az embert keresztyén hitében.

– *Mennyire fontos számodra a magyarságtudat?*

– Bárhol jártam a világban, bármilyen zenét is hallottam, soha egyik dallam sem okozott akkora katarzist, mint a *Himnusz*. Furcsa számomra, hogy vannak olyan emberek, akiknek ez semmit nem mond. Én úgy vagyok vele, hogy szinte megkönnyezem, amikor felcsendül. Valami megmagyarázhatatlan dolog történik ilyenkor az emberrel.

– *Előfordult már, hogy egy rajongó azért pártolt el tőled, mert megtudta, roma vagy?*

– Konkrétan nem tudok róla, de biztos előfordult már. Biztos arra is volt már példa, hogy bizonyos lehetőségektől azért estem el, mert cigány vagyok, de én ezekkel soha nem törődtem. Engem mindig arra tanítottak, hogy mindenért meg kell dolgozni az életben. Soha nem vártam, hogy az ölembe pottyanjanak a lehetőségek. Keményen küzdöttem mindig, hogy eljussak erre a szintre.

– *Van egy négyéves kisfiad, és nem is olyan rég született meg a kislányod. Mennyivel másabb lányos apukának lenni?*

– Általában azt tartják, hogy az apukák és a lányaik nagyon odáig vannak egymásért. Nálam ez a kisfiammal is így van. Soha nem éreztettük vele, hogy másodrangú lenne. Éppen ellenkezőleg. Ahhoz, hogy ne érezze magát háttérbe szorítva, gyakran több figyelmet szentelünk neki a feleségemmel.

– *Nem nehéz a mai internetes világban egy albumot kihozni, amikor gyakorlatilag az interneten pillanatok alatt elérhetővé válik minden?*

– Az alkotási vágy ott van az emberben, és azt nem lehet anyagiakban mérni. A legtöbb festő éhezett, és csupán a halála után váltak értékesekké a festményei. A zenével is ugyanez a helyzet. Ha érzed, hogy valamit papírra kell vetned, vagy ki kell magadból énekelned, akkor nem érdekel, hogy ennek milyen anyagi vonzata van.

A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme

Kerületi nőszövetségi közgyűlés Szászrégenben

Egyházkerületünk nőszövetségének közgyűlését tartották nemrég Szászrégenben. Demeter József helybeli lelkipásztor bemutatta az Alpár Ignác tervei alapján 1890-ben épült templomot, majd a gyülekezeti munkáról beszélt. A közösségben sokoldalú munka folyik, többek között baba-mama klub, presbiteri és tömbházlakásokban tartott bibliaórák. E munkában Demeter Józsefet társa, Tamás Ottó lelkipásztor segíti. Sajnos harminckét év alatt a háromezres gyülekezet 1700-ra apadt. Ennek ellenére minden vasárnap megtelik a templom. Dacára a sok külföldre ingázó munkavállalónak, egyre többen térnek vissza Istenhez, a templomhoz. A lelkész felszólította a nőszövetségi munkatársakat, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy népünk forduljon újra Isten felé, mert ha Európa nem válik keresztyéné, akkor elveszett.

A közgyűlést Kovács István kerületi diakóniai előadótanácsos áhítata vezette be, majd Molnár Helén alelnök, sajoszentandrás lelkész vette át a szót. A nőszövetségi munkáról szóló beszámolót, a költségvetést, az Árva Bethlen Kata Alapítvány tevékenységét Borsos Melinda elnöknő ismertette. Tavalyi munkánk eredményeként tekinthetjük a lelkész által összeállított imádságoskönyv megjelenését, valamint a bonyhai kastélynapot. Körülbelül 1600 személy vett részt ezen a minden korosztálynak szóló, sok programmal megszervezett napon. A bonyhai kastély körüli teendők is előrehaladtak, sok jogi helyzet tisztázódott, előtanulmányok készültek az előzetes tervhez, amelyet most már be lehet nyújtani a műemlékvédő bizottsághoz. Az alapítvány pályázni is fog, amelyhez kiadások járulnak, de

ezeket fedezik a kastélyhoz tartozó földek és erdőjövödelmei. Az idén is lesz július 11-én kastélynap a tavalyhoz képest változatosabb programmal – minden korosztály számára. Számítunk az adományokra és a téglajegyek eladásából származó bevételre, hiszen még mindig van 700 eladatlan téglajegy.

Idei jeligenk a Zsolt 111,10a: a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme. A 2016-os tervünkben szerepel két munkatársképző megszervezése, amelynek első felét már megtartották. Ré-

Nagyenyeden a reformáció éve keretében, amelynek címe: *A reformáció hatása a poszt-modern nevelésben*. A reformáció jegyében tartjuk meg az idei Kárpát-medencei imanapot is december ötödikén, amelyre fokozott figyelmet kérünk fordítani minden gyülekezetben.

A helybeli és görgényi egyházmegye nőszövetségét dicséri az a vendégszeretet, amellyel elláttak minket a közgyűlés alkalmával. Az ebédet a DIO-ház nagytermében fogyasztottuk el, amelynek falait még mindig díszítik Réman Melinda kiállított gyönyörű képei. Demeter József lelkipásztor ismertette a DIO-házban folytatott munkát. A diakónia jegyében naponta kétfogásos ebédet főznek a rászoruló családoknak. Az ingatlan ugyanakkor ifjúsági és közművelődési programoknak biztosít helyet. És ha már DIO,

akkor diófák is övezik a házat. Az emeleten szobák várják az erre látogató turistákat, hiszen panzióként is működik, ezzel próbálja fenntartani magát.

Köszönjük Demeter József lelkipásztornak a vendéglátást, a helybeli nőtestvéreknek és Takács Malvin megyei elnöknőnek a jól sikerült szervezői munkát és a szíves fogadtatást!

Csákiné Páter Gyöngyvér

Célok, nem fogadalmak

Egyházkerületi presbiteri továbbképzők

Immár tavasz van, és már rég túl vagyunk az újévi fogadalmakon. Egyházkerületünk Presbiteri Szövetsége nem fogadalmakkal, hanem jól átgondolt célokkal kezdte el az évi szolgálatát, munkáját. Idén is az a cél, hogy egyházkerületünk vezetőségével, valamint a gyülekezetek lelkipásztoraival együttműködve folytatjuk a presbiterképzést. Ez elsősorban egyházmegyei presbiteri konferenciák, kistérségi képzések alkalmával valósul meg, de terveink közt van két egyházkerületi szintű találkozó megszervezése is.

Az egyik az egyhetes presbiteri továbbképző tábor. Ezúttal (Algyógy, Beszterce, Szentkatolna után) Parajdra, az Urbán Andor Konferenciaközpontba hívjuk egyházkerületünk minden presbiterét. A tábor július 25–31. között lesz, és Sógör Árpád lelkipásztor előadásai által fogunk épülni. Tudjuk, nem könnyű nyári időszakban egy hetet szabaddá tenni, de hiszük azt, hogy mindenkinek arra van ideje, amit fontosnak tart. Ami igazán fontos számunkra, azért képesek vagyunk komoly áldozatokat hozni. Talán az anyaszentegyház és a presbiteri szolgálatunk az,

amiért nem vagyunk hajlandók ezt az áldozatot meghozni? Reméljük, nem. Jelentkezési határidő nincs, de a helyek korlátozottságára való tekintettel, érdemes időben jelentkezni!

A másik képzést szeptember 2–3-án tartjuk Sepsiszentgyörgyön. Erre a konferenciára az egyházmegyei elnökségek tagjai hivatalosak. Az előadásokat Bartos Károly egyházkerületi ifjúsági előadó, komollói lelkipásztor fogja tartani.

A Szentírásban az ApCsel 20,28-ban olvashatjuk a következőket: „Viseljetek gondot magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szentlélek felvigyázóvá tett titeket, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével

szerzett”. Tapasztalatból tudjuk, hogy ha valamit nem építünk és ápolunk folyamatosan, annak állapota napról napra romlik. Ez nemcsak épületeinkre, hanem lelki életünkre is érvényes. A fent említett jó tanácsot figyelembe véve, valamint az említett tapasztalatunkból kiindulva, leszögezhetjük: fontos, hogy naponta épüljünk az igeolvasás által, hetente (akár többször is) a gyülekezeti alkalmakon és természetesen a presbiteri találkozókra is.

Végezetül minden emberi eszmefuttatást félretéve, hallgassunk a Szentírás szavára: „Áron is megvegyétek az alkalmat, mert a napok gonoszok”. (Ef 5,16)

Ferenci István

Menedékvárosokká vált nagyvárosi gyülekezetek

Generális vizitáció Szászrégenben

(Folytatás az 1. oldalról)

Márciusban is folytatódott a generális vizitáció egyházkerületünkben, a bizottság ezúttal a görgényi egyházmegyéhez tartozó Szászrégenbe látogatott. A parókián Demeter József lelkipásztor tartott áhítatot, majd Kató Béla püspök köszöntötte a presbitériumot és a jelen lévő környékbeli lelkipásztorokat. Az egyház-község ügyvitelének ellenőrzésével párhuzamosan a bizottság egy része a szászrégeni polgármesteri hivatalban tett látogatást. Maria Precup polgármester hosszasan esetelte a városban rejlő lehetőségeket, meglátása szerint Szászrégen fejlődőképes város, amelynek 17 oktatási intézménye van. A polgármester elmondta, a közeljövőben a szakoktatást szeretnék fejleszteni, kimondottan olyan szakokat akarnak létesíteni, amelyekre a környéken működő gyárakban igény van. A beszélgetés során a bizottság tagjai rákérdeztek

arra is, milyen rendszerességgel támogatja a hivatal az egyházakat, valamint arra is, miért nem szolgáltatott még vissza mindent a Szászrégen területén működő egyházközségeknek. Maria Precup elmondta, azokat az egyházakat támogatják, amelyek valamilyen projektre támogatást kérnek, a visszaszolgáltatások körül kialakult fejtetlenség miatt pedig már csak legelői maradtak a városnak, az egyházközségeknek pedig nem legelőjellelű földjeik voltak, de amint törvényes lehetőség nyílik erre, a legrövidebb időn belül rendezni fogják a visszaszolgáltatásokat.

A parókián a bizottság tagjai párhuzamosan több gyülekezeti csoporttal is találkoztak: a nőszövésséggel, ifjakkal, konfirmandusokkal, vallásórásokkal, a gyülekezet kórusával és a mozgássérültek csoportjával beszélgettek el.

A presbiteri gyűlésen Szegedi László egyházkerületi missziói előadó elmondta, az elmúlt 20 évben szinte felére csökkent a szászrégeni gyülekezet, ugyanakkor szerinte aggasztó az is, hogy a családok fele vegyes házasságban él, ezért szükséges a református identitástudat erősítése. A presbiterek a bizottság előtt is meg-

Fotó: Kiss Gábor

erősítették, hogy szeretnék, ha Tamás Endre Ottó második lelkipásztor továbbra is maradna a gyülekezetben.

A népszámlálási adatok szerint ezerrel több református él a város területén, mint amennyit a Szászrégen területén működő gyülekezetek számontartanak. Mivel ezekről semmit nem tudunk, nem elég az irodai szolgálatot elvégezni, meg kell keresni az embereket, akik azt várják, hogy megfogjuk a kezüket, és visszavezessük a gyülekezetbe. Akkor van a gyülekezeti munkának eredménye, ha mindig többet teszünk gyülekezeti tagokként, mint amennyi kötelező, vagy amennyit vállaltunk – hangzott el a megbeszélésen.

Az esti istentiszteleten Kántor Csaba püspökhelyettes hirdette az Igét a Jel 15,13–15 alapján. Elmondta, hogy nem elég a rutinból megélt keresztyénség. Közösségi és egyéni

szolgálatunk egyaránt lüktető kell hogy legyen, ha nem az, akkor nem kedves Isten előtt. Ez a gyülekezet minden korosztályt próbál megszólítani egy kialakult munkaterv alapján, így tudnak sokakhoz elérni. Azonban még mindig vannak olyanok, akiket nem tudnak elérni. Isten, amikor megszületett Fiát áldozta fel mindannyiunkért, magasra tette a mércét, ezt a mércét kell követnünk. Nem szabad megelégedni azzal, hogy jól végezzük a munkánkat, nem elég a kötelességünket tenni, ehhez kell a tőlünk telhető legjobbat hozzáadni. Erre a szolgálatra pedig a közösségben való jelenlét ad erőt, annak a közösségnek az ereje, amely az Ige köré csoportosul. A közösség ereje abban van, hogy minél többen vagyunk, annál több irányba oszlik el a teher, amelyet viselni kell.

Szász Attila esperes köszöntőjében hangsúlyozta: a szászrégeni gyülekezet jó illatként szolgálja az Úr Jézus Krisztust. Megemlítette, a gyülekezet életében ez volt az első püspöki vizitáció.

Kató Béla püspök beszédében kifejtette: menedékvárosok lettek a nagyvárosi gyülekezetek. A vidék lassan elvesztette jelentőségét, sokak szerint csak városos érdemes

élni. E templom, e gyülekezet menedékváros. Aki megtalálja, az megmarad, aki kiszakad a nyájból, az elveszett. Szászrégen területén 1850-nel több reformátust tart nyilván a népszámlálás, mint a négy egyházközség. Kerületi szinten 60 ezer lélekről nem tudjuk, mi történik velük. Kató Béla szerint befogadó közösségeink kell legyenek, hogy mindenki megtalálja a maga helyét az adott gyülekezetben. Láthatóvá kell tenni a gyülekezet életét. Aki egy intézményhez sem kötődik, az beolvad, megszűnik magyarnak, reformátusnak lenni.

Szegedi László generális direktor elmondta, kevés a gyülekezetben a gyerek, sok a vegyes házasság. Arra kérte a közösséget: erősítse református öntudatát. A gyülekezet gyorsan fogy, kétszer annyit temetnek, mint keresztesnek, és sokan költöznek el. Beszédében a missziói előadó a vallásórák fontosságára hívta fel a figyelmet. Szerinte nem szabad olyanokat konfirmáltatni, akik előtte nem jártak vallásórára, hiszen így a konfirmációt degradáljuk. Arra biztatta a gyülekezeti tagokat, küldjék vallásórára a gyerekeket. Kiemelte ugyanakkor a gyülekezet énekes múltját. Az éneklésnek Szászrégenben másfél évszázados múltja van, és a zene a gyülekezetben ma is erős vonzóerő.

Fekete P. P. János főgondnok a családok szerepét emelte ki beszédében. A szülők a lelkipásztorral együtt kell a gyerekek hitbeli fejlődését biztosítsák. Demeter József lelkipásztor elmondta: 32 éve szolgál a gyülekezetben, azonban a sok pozitívum, amit tapasztalt, nem csupán az ő érdeme, nagymértékben a munkatársainak és a feleségének köszönhetően folyik ilyen eredményes munka a közösségben.

Kiss Gábor

Fotó: Kiss Gábor

Gyermek-világimanap kubai tánccal és mojitóval

A Kolozsvári Református Egyházmegye nőszövetségének szervezésében került sor az első ökumenikus gyermek-világimanapra a kincses városban. A Kolozsvári Református Kollégium dísztermébe gyermekek és az őket elkísérő lelkipásztorok, vallástanárok, szülők, nagyszülők gyűltek össze e különleges alkalomra. A világimanapot Szöllősi Etelka vallástanár ismertette, majd Korodi László földrajztanárnak köszönhetően betekinthettünk az idej programot összeállító kubai keresztyének életébe. Az előadást Deák Áron és Kun Arianna (Attitude Dance Studio) kubai táncműsora tette színesebbé. Ezt követően dr. Bibza Gábor esperes Farkas Orsolyával interaktív igehirdetés által tolmácsolták Isten Igéjét a Mk 10,14 alapján. Az istentisztelet zenéjét Deák Ildikó vallástanár vezette, közreműködött Vidám Richárd orgonán, Miske Emese gitáron, Rác Szabolcs doboson, valamint Vajda Naomi Angéla, Câmpeanu Melissa, Jenei Raymond gitáron. A szeretetvendégségen minden részt-

vevő megízlelhette Kuba gyümölcseinek ízét, illetve gyermekmojitót ishatott. A rendezvény lebonyolításában Varga Ibolya vallástanár,

Tóth György teológus-pedagógus és az önkéntes bentlakó diákok segítettek.

Szellősi Etelka

A Ghymes együttes és a bikali fiatalok

Zsúfolásig megtelt nemrég a magyarbikali kultúrotthon. Nem mindennapi esemény tanúi lehettek a Kalotaszeg minden sarkából érkezett vendégek: a Ghymes együttes jótékonysági koncertet tartott. Bár az együttes nem teljes létszámban érkezett a Bánffyhunad melletti településre, Szarka Gyula, Szarka Tamás és Kún Gyula által előadott énekeket kiegészítette a magyarbikali gyermekzenekar, melynek tagjai az együttesrel együtt teljes mértékben kitöltötték a színpadot.

„Szerintem soha nem voltak még ilyen sokan Bikalon” – mondta az egyik kislány, arra várva, hogy megkezdődjön a jótékonysági koncert. A gyermekszivalytól hangos terembe nem is fért be mindenki, a mintegy háromszáz kí-

váncsiskodó székeken, lábon állva vagy éppen az ablakon bekukucskálva nézte végig a műsort.

Az esemény azonban nemcsak ettől volt érdekes. A koncert alatt a több mint harminctagú bikali gyermekzenekar is izgult, hiszen a koncert felénél Szarka Gyula őket is felhívta a színpadra. A gyermekek az elmúlt hetekben ugyanis Ghymes-dalokat próbáltak, amelyeket az együttesrel együtt játszottak el.

A magyarbikali gyermekzenekar négy éve alakult, számos fellépést tud már a háta mögött. A fiatalokat, akiket a szülők különböző kalotaszegi településekről hordoznak be heti kétszer próbára, Szabó Mihály lelkipásztor tanítja: furulyára, gitárra, mandolinra, dobra és billentyűs hangszerekre. A zeneoktatást nyáron kiegészíti egy hangszertábor is, amelyen hazai szakemberek gyakorolnak a diákokkal, tökéletesítik zenei tudásukat.

Csapatépítés Küküllő mentén

A küküllői IKE elnökségének elszánt tervei közé tartozik egy aktív munkatársi csapat kialakítása, akik feladata a kapcsolattartásban, az elnökség munkájának segítségével és az egyházmegyei rendezvények szervezésében nyilvánulna meg.

Ezt a célt szolgálta a munkatársaképző tábor is, amelyet a parajdi Urbán Andor Konferenciaközpontban tartottak a közelmúltban. Az együttlét a „Csapatot építünk!” jegyében zajlott, fő célja az volt, hogy a munkatársak megtanuljanak csapatban dolgozni és gondolkodni.

A három nap alatt különböző játékos feladatok vártak a fiatalokra, amelyeket Lukács Vilmos István kutyfalvi lelkipásztor vezetett. Az interaktív program mellett szórakozásra is volt lehetőség, ugyanis mindkét este egy-egy zenekar biztosította a jó hangulatot: az első napot a Bányai Borbála és Bíró Hunor páros zárta, míg a másodikat az AFTER 5 együttes.

Harmadik nap a *Váltás irányt!* IKE-fesztivált mutatta be Sütő Alpár Barna programkoordinátor, aki a könnyebb áttekintés érdekében a SWOT-analízist használta fel eszközként a bemutatáshoz (ezáltal a fiataloknak lehetőségük adódott e módszer elsajátításához is). Ezt követően részt vettünk a frissen restaurált parajdi templomban tartott istentiszteleten. A tábor zárómozganata az egyházmegyei IKE-közgyűlés volt, amelyen beszámolhattunk az eddigi munkáinkról, illetve a jövőbeli terveinkről. Az alakuló közgyűléshez viszonyítva előrelépés történt, mivel jelen esetben jóval több gyülekezet képviseltette magát, mint előzőleg, pontosabban 21. Viszont ez még mindig kevésnek számít, ha összevetjük ezt egyházmegyéink gyülekezeteinek számával.

Makkai Zsigmond Loránd,
egyházmegyei IKE-elnök

Isteni utak, emberi kanyarok

Egyetemi gyülekezetek találkozója

Több százan vettek részt a Kolozsváron megszervezett XVII. Kárpát-medencei Református Egyetemi Gyülekezetek Találkozóján, amely az *Isteni utak, emberi kanyarok* címet viselte. A rendezvényen arra a kérdésre keresték a fiatalok a választ: mi Isten akarata az életünkben? Három előadás, tíz műhely is segítette a résztvevőknek a válaszkeresésben. Isten akarata kutatni olyan, mint amikor a szerelmesek kitalálják egymás gondolatait. Isten így szeret minket, és néha megeshet, hogy ahogyan a szerelmesek, úgy mi is megértjük, megérezzük Isten gondolatait. Ha Isten aka-

ratát akarom megtudni, akkor meg kell kérdeznem magamtól, hogy amit tenni akarok, az Isten országa szerinti, előnyömré válik, nem veszi el a szabadságomat, összhangban van Krisztus uralmával, jó hatással van másokra? Isten ugyanis biztosan azt akarja, amit Jézus Krisztussal együtt akarunk véghez vinni – mondta a találkozó fő előadója, Bartos Károly egyházkerületi ifjúsági előadó. Kitért arra is, hogy amikor személyiségek sérülnek, akkor jelennek meg a deviáns teológiák, toxikus gyülekezetek. A toxikus vallás első jellemzője, hogy erővel lép fel, indoktrinálni akar. Isten Igéje azonban nem használható mások elnyomására.

Az előadások során elhangzott az is, hogy a szülőknek mekkora szerepük van a gyerekek hitbéli fejlődésében, de az előadó időt szánt arra is, hogy a fiatalok személyesen feltett kérdéseire is válaszoljon. A háromnapos találkozón a Kérdezz! Felelek! program során lelkipásztorok, vállalkozók, történészek próbáltak meg a fiatalok kérdéseire válaszolni. A kolozsvári egyházközösség templomában szervezett programsorozat a fiatalok a református Kétágú templomban tartott istentisztelettel zárták.

Más utakon

Rendhagyó gyülekezeti alkalmak Ikafalván

Rengeteg egyházi tanácskozáson elhangzik az, hogy a 21. század református egyházának más utakat is ki kell próbálnia ahhoz, hogy minél szélesebb körben és csatornán eljusson a jó hír a hívekhez. Ebbe a fába vágta bele a fejszéjét az ikafalvi egyházközösség, amikor év elején rendhagyó események szervezését is terve vette. A Csillagösvény Egyesülettel karöltve családos estek, ifjúsági napok, élményszínházalkalmak és teaestek megszervezését tűztük ki célul. Meglepő módon sikerül tető alá hozni telt ház eseményeket.

A teaestek sorát március 17-én Jancsó Katalin szociológus nyitotta meg, aki a '48-as magyar szabadságharcnak a szebbik nemhez tar-

tozó hőseit, és az elfelejtett hősokeket mutatta be a zsúfolásig telt imaterem hallgatóságának. Az esten a népes ikafalviak mellett a mikóújfalusi nőszövetség is jelen volt, amely Bálint Csongor lelkipásztor vezetésével érkezett a gyülekezetbe. Bardócz Csaba helybeli lelkipásztor igei bevezetőjében arra hívta fel a figyelmet: ne tévesszük sohasem szem elől azt, hogy Isten mindig velünk van. Nekünk csupán annyi a feladatunk, hogy ne féljünk, és bátrak legyünk, ahogy a márciusi ifjak is azok voltak. Az estet szeretetvendégség koronázta, amit a helybeli nőszövetség készített elő.

A következő családos alkalomra március 29-én került sor, két nappal később a teaesten Ráduly Attila tolmácsolásában életmódtanácsokat hallgathattunk, április 1-jén pedig zumbapartival és asztalitenisz-mérkőzésekkel egybekötött ifjúsági napot tartottunk.

Az ikafalvi egyházközösség sajtószolgálat

A családok lelki életének őrei

A közelmúltban tartotta közgyűlését a Kolozsvári Egyházmegye Presbiteri Szövetsége. Dr. Bibza Gábor esperes rövid áhítatát követően Floriska István elnök beszámolt a szövetség múlt évben végzett munkájáról, majd az idei feladatokat vette számba. Elmondta, hogy amiként Martin Luther Kingnek volt egy álma (ez beteljesedett 2008-ban azzal, hogy Amerikában színes bőrű elnököt választottak), úgy a PSZ is szeretné, hogy templomaink megteljenek, a megnövekedett gyermeklétszám miatt pedig iskoláinkat újraindítsák. „Ez a mi álmunk, és az idén is ezért szeretnénk dolgozni” – hangsúlyozta Floriska.

Az elnöki beszámolót követően Dézsi Zoltán egyházkerületi főgondnok személyes hangvételű, érdekes és tanulságos előadást tartott a presbiter munkájáról és hivatásáról. Az előadó hangsúlyozta: nem szabad lemondani a bibliaórákról, az istentiszteletekről akkor sem, ha kevés személy jelenik meg a templomban, az imateremben. El kell gondolkodnunk azon, mit tehetünk annak érdekében, hogy istentiszteleteink vonzóbbak legyenek a fiatalabb generációknak is – fogalmazott Dézsi Zoltán, majd kijelentette, kérjük Isten áldását munkánkra, de ne várjuk el, hogy helyettünk el is végezze azt. A főgondnok felhívta a jelenlevők figyelmét arra, segítsék a lelkipásztor munkáját a családlátogatás során, hiszen a presbiterek a családok lelki életének az őrei is.

Az előadást követő beszélgetésen szó esett az egyházmegye szeretetszolgálatának beindításáról, a kerületi kiadványok megrendelésének fontosságáról, az önkéntesnap, közösségi alkalmak megszervezésének jelentőségéről, valamint a nőszövetség munkájának hasznosságáról.

SB

ISSN-1223-8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában Felelős vezető: Dávid Zoltán